

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Θεοδοσία Πισκιτζή

(με τη βοήθεια της καθηγήτριας Γαλλικών, κυρίας Μάρθας Παπαϊωάννου)

Το αρχαιότερο και πιο ονομαστό σημείο του Παρισιού, είναι το "île de la Cité", (Νησί της Πόλης), ένα νησάκι πάνω στο Σηκουάνα, μήκους ενός χιλιομέτρου. Εκεί κατοικούσαν οι Γάλλοι βασιλείς, από το 10^ο έως και το 14^ο αιώνα μ.Χ. Σε επίδειξη δύναμης και πλούτου της Εκκλησίας, χτίστηκε εκεί ο χριστιανικός μητροπολιτικός ναός του Παρισιού, γνωστός σήμερα ως « Παναγία των Παρισίων» (Notre Dame de Paris), που αποτελεί ένα από τα πλέον θαυμαστά αρχιτεκτονικά μνημεία του λεγόμενου Οξυκόρυφου ή Γοθικού ρυθμού.

Το "île de la Cité", συνδέθηκε αρχικά με το υπόλοιπο Παρίσι και αργότερα με το νησάκι του Αγίου Λουδοβίκου, που κατά το 16^ο και το 17^ο αιώνα, έγινε η πιο δημοφιλής αριστοκρατική συνοικία του Παρισιού.

Το μεγαλοπρεπέστερο μνημείο της πόλης, ο ναός της Notre Dame, βρίσκεται σε μια περιοχή που κατοικούνταν ήδη από την ρωμαϊκή εποχή. Η κατασκευή του άρχισε το 1163 και ο θεμέλιος λίθος τοποθετήθηκε από τον πάπα Αλέξανδρο τον Γ' και το βασιλιά Λουδοβίκο τον Ζ'. Μεταξύ του 1163 και του 1375, αμέτρητοι εργάτες και τεχνίτες εργάστηκαν για την κατασκευή αυτού του αριστουργήματος γοθικής αρχιτεκτονικής. Ο ναός έγινε τόπος συγκέντρωσης όλων των τεχνών της εποχής και κέντρο πνευματικής καλλιέργειας. Πάνω σ' αυτά τα θεμέλια ιδρύθηκε το πασίγνωστο Πανεπιστήμιο του Παρισιού, η Σορβόνη.

Κατά το 18^ο αιώνα, στη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης, καταστράφηκαν πολλά ανάγλυφα και αποκεφαλίστηκαν πολλά αγάλματα. Όταν στις 2 Δεκεμβρίου του 1804, στέφτηκε εκεί αυτοκράτορας ο Ναπολέων Βοναπάρτης, ο ναός είχε περιέλθει σε άθλια κατάσταση. Το 1831 ο Βίκτωρ Ουγκώ, με το μυθιστόρημά του «Η Παναγία των Παρισίων», έδωσε το έναυσμα για να επιταχυνθούν οι εργασίες αποκατάστασης. Το 1844 ο αρχιτέκτονας Εζέν Βιολέ λε Ντικ, άρχισε την αναστήλωση. Σήμερα ο Ναός της «Παναγίας των Παρισίων», (για τους Γάλλους la Notre Dame, δηλ. «η Κυρά μας») έχει ανακτήσει την αρχική του όψη και το παλιό του μεγαλείο.

Τα σημεία του ναού που είναι άξια ιδιαίτερης προσοχής, είναι η υπέροχη πύλη με τον τεράστιο Ρόδακα στο πάνω μέρος της και τις δύο εκατέρωθεν αυτής πύλες, τα περίφημα γλυπτά, τα δύο κωδωνοστάσια, που έχουν ύψος 68 μέτρα το καθένα και κυρίως ο εσωτερικός διάκοσμος, με τα έξοχα παράθυρα, υαλογραφικής τέχνης, τα περίφημα «Βιτρώ».

Η είσοδος στον Καθεδρικό Ναό, βρίσκεται στη δυτική πλευρά και γίνεται από 3 επιβλητικές πύλες, με περίτεχνα γλυπτά και αγάλματα. Πάνω από την κεντρική πύλη, απεικονίζονται σε μεσαιωνικές τοιχογραφίες, η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, ο βίος της Παρθένου Μαρίας και εικόνες από το βίο της Αγίας Άννας. Αξίζει να αναφερθούμε επίσης στο εκκλησιαστικό όργανο που υπάρχει στο ναό, με 110 διακόπτες και 6.000 αυλούς, το οποίο κατασκευάστηκε στις αρχές του 18^{ου} αιώνα και είναι το μεγαλύτερο σε όλη τη Γαλλία. Η μεγαλειώδης πρόσοψη της Νοτρ Νταμ δεσπόζει πάνω στην πλατεία Παρβί. Η ονομασία Parvis (από το λατινικό paradisus) αναφερόταν σε κάθε προαύλιο χώρο καθεδρικού ναού ή εκκλησίας. Το 19^ο αιώνα πολλά μεσαιωνικά σπίτια και δρομάκια εξαφανίστηκαν προκειμένου να μεγαλώσει η πλατεία Παρβί. Εδώ υπάρχει ένα μπρούτζινο αστέρι που συμβολίζει το επίσημο κέντρο του Παρισιού, απ' όπου υπολογίζονται οι χιλιομετρικές αποστάσεις που βλέπουμε στο οδικό δίκτυο της Γαλλίας.

Αν είστε λάτρης του Βίκτορα Ουγκώ, κάντε κουράγιο κι ανεβείτε τα 350 σκαλοπάτια, που θα συναντήσετε στην Παναγία των Παρισίων και ίσως έτσι να κατανοήσετε και να αισθανθείτε πληρέστερα τα κείμενά του.